

Ба «равоншинос»-и дарбадар

Кури Саидюнус

Даъвӣ дорӣ - гаштаӣ равоншинос,

Аввалан шахсияти худро шинос!!!

Бо ду-се дирхам фурӯхтӣ мазхабат,

Дониши андӯхта дар мактабат.

Суннати ачдоди худ додӣ ба бод,

Рӯхи онҳо омадаст аз ту ба дод.

Дар пайи сарват гузоштӣ ёрро,

Пойбусӣ мекунӣ агёро.

Мезанӣ лофу газоф аз номи дин,

Динфурӯшӣ дорӣ пинхону якин.

Миллатат савдо задӣ аз тору пуд,

Чехраат бигрифтааст шакли яхуд.

Пушти айнак чашмхо пинхон макун,

Таклиди чадди худат-шайтон макун.

Хоямоли чанд охун гаштайӣ,

Хамчу чирки зери нохун гаштайӣ.

Хар касеро дар хаёт рохе бувад,

Гах шикасту тавфикаш гоҳе бувад.

Ту Юнуси Истаравшан аз нахуст,

Рохи пулѐбии осон дошӣ дуст.

Хизмати бегонагон бастӣ камар,

Аз хиёнат чайби ту дорад самар.

Эй палид, аз дин мағӯ асло сухан,

Ту барои кисаат бифрӯхтӣ зан.

Пушти зиндон бо хазорон ранчу дард,

Калби ташна аз хаёташ гашт сард.

Аз даюсӣ рохатат бисёр шуд,

Доштани номус бароят ор шуд.

Мардиरो нест дар вучуди ту нишон,

Эй хабиси лухтаки пеши касон.

Бо имони мардумон бозӣ макун,

Аз худат шайтонро розй макун.

Мазхаби шиъа бароят хаст азиз,

Ё гадой лукмааш бошад лазиз?

Бош хомӯш, дигаронро кор магир,

Чун фуруҳтӣ мазхабу имону пир!

«Кимиё»-и ту «саодат»-дор нест,

Дар замин монанди ту беор нест.

Точик андар хар замону хар макон,

Мисли ту хоин набуду ломакон.

Буди андар даргахи охунди Кум,

Як гароишхӯрдаи номарди шум.

Мазхаби дирӯзи худ бифруҳта,

Хафт пушти суннататро сӯхта.

Шиъа чун аз пушти кокат сер шуд,

Кафш дар пешат гузошт, ки дер шуд.

Дорӣ холо хизмати лубнонихо,

Луттии пасмонда аз эронихо.

Дон, бувад фарчоми ту шармандагӣ,

Дар гарибӣ мурдану дар бандагӣ.

Хар касе худро зи миллат дур кард,

Такдиру ояндаи худ кур кард.

Чамшеди Чайхунӣ

